

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

22. března 2023 *

„Životní prostředí – Nařízení (EU) č. 517/2014 – Fluorované skleníkové plyny – Elektronický rejstřík kvót pro uvádění částečně fluorovaných uhlovodíků na trh – Podniky se stejným skutečným majitelem – Jediný výrobce nebo dovozce – Akt nepříznivě zasahující do právního postavení – Právní zájem na podání žaloby – Přípustnost – Žádost o úpravu žaloby – Nepřípustnost – Námitka protiprávnosti – Výklad prováděcího nařízení v souladu se základním nařízením – Prováděcí pravomoc Komise“

Ve věcech T-825/19 a T-826/19,

Tazzetti SpA, se sídlem ve Volpianu (Itálie), zástupci: M. Condinanzi, E. Ferrero a C. Vivani, avocats,

žalobkyně ve věci T-825/19,

Tazzetti SA, se sídlem v Madridu (Španělsko), zástupci: M. Condinanzi, E. Ferrero a C. Vivani, avocats,

žalobkyně ve věci T-826/19,

proti

Evropské komisi, zástupci: G. Gattinara a E. Sanfrutos Cano, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

při poradách ve složení: M. van der Woude, předseda, H. Kanninen (zpravodaj), N. Póltorak, O. Porchia a M. Stancu, soudci,

za soudní kancelář: P. Nuñez Ruiz, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části obou řízení,

po jednání konaném dne 10. května 2022, pro jehož účely byly věci T-825/19 a T-826/19 spojeny,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek¹

- 1 Svými žalobami podanými dne 4. prosince 2019 na základě článku 263 SFEU se žalobkyně ve věci T-825/19, Tazzetti SpA, jakož i žalobkyně ve věci T-826/19, Tazzetti SA, domáhají zrušení rozhodnutí obsažených ve třech dopisech Evropské komise ze dne 27. a 30. září 2019 a ve dvou jejích e-mailech, ze dne 6. a 20. listopadu 2019, přijatých podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/661 ze dne 25. dubna 2019 o zajištění bezproblémového fungování elektronického rejstříku kvót pro uvádění částečně fluorovaných uhlovodíků na trh (Úř. věst. 2019, L 112, s. 11), a dále prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/1604 ze dne 23. října 2020, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 o fluorovaných skleníkových plynech stanovují referenční hodnoty na období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2023 pro každého výrobce nebo dovozce, který podle uvedeného nařízení oznámil, že od 1. ledna [po 1. lednu] 2015 zákonně uvedl na trh v Unii částečně fluorované uhlovodíky (Úř. věst. 2020, L 364, s. 1).

[omissis]

III. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 33 Ve věci T-825/19 italská společnost v žalobě v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil rozhodnutí obsažené v prvním dopise ze dne 27. září 2019,
  - zrušil rozhodnutí obsažené ve druhém dopise ze dne 27. září 2019,
  - zrušil rozhodnutí obsažené v dopise ze dne 30. září 2019,
  - zrušil rozhodnutí obsažené v e-mailu ze dne 6. listopadu 2019, mj. a především pokud jde o označení společnosti Tazzetti SARL jako jediného deklaranta,
  - zrušil rozhodnutí obsažené v e-mailu ze dne 20. listopadu 2019,
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 34 V návrhu na úpravu žaloby předloženém dne 18. ledna 2021 italská společnost mimo to navrhuje, aby Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí 2020/1604.
- 35 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu odmítl jako nepřijatelnou,
  - podpůrně, žalobu zamítl jako neopodstatněnou,
  - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 36 Usnesením ze dne 17. prosince 2020 Tribunál rozhodl, že projedná námitku nepřijatelnosti vnesenou Komisí na základě čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu společně s věcí samou.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 37 Ve věci T-826/19 španělská společnost v žalobě v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil rozhodnutí obsažené v prvním dopise ze dne 27. září 2019,
  - zrušil rozhodnutí obsažené ve druhém dopise ze dne 27. září 2019,
  - zrušil rozhodnutí obsažené v dopise ze dne 30. září 2019,
  - zrušil rozhodnutí obsažené v e-mailu ze dne 6. listopadu 2019,
  - zrušil rozhodnutí obsažené v e-mailu ze dne 20. listopadu 2019,
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 38 V návrhu na úpravu žaloby předloženém dne 6. ledna 2021 španělská společnost dále navrhuje, aby Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí 2020/1604.
- 39 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu odmítl jako nepřijatelnou,
  - podpůrně, žalobu zamítl jako neopodstatněnou,
  - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 40 Usnesením ze dne 17. prosince 2020 Tribunál rozhodl, že projedná námitku nepřijatelnosti vznesenou Komisí na základě čl. 130 odst. 1 jednacího řádu společně s věcí samou.

IV. Právní otázky

[*omissis*]

A. K žalobám proti druhému dopisu ze dne 27. září 2019, dopisu ze dne 30. září 2019 a e-mailu ze dne 20. listopadu 2019

[*omissis*]

1. K věci samé

- 129 Na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení napadených aktů uvádějí žalobkyně osm žalobních důvodů. Uvedené důvody jsou v obou žalobách v podstatě totožné.
- [*omissis*]
- 131 Je třeba začít společným zkoumáním prvního a druhého žalobního důvodu v obou věcech.

- 132 Zprvč žalobkyně v podstatč tvrđí, Ťe pokud je čl. 7 odst. 1 provádčcího nařizení 2019/661 vykládán v souladu s ustanoveními nařizení č. 517/2014, nemůŤe se na ně vztahovat pravidlo jediného výrobce nebo dovozce, takže napadené akty jsou protiprávní.
- 133 Zadruhé i za předpokladu, Ťe by byla výtka vycházející z konformního výkladu Tribunálem zamítnuta, bylo by třeba námitkám protiprávnosti vzneseným v obou žalobách proti čl. 7 odst. 1 provádčcího nařizení 2019/661 vyhovět, uvedený článek neuplatnit, a proto zrušit napadené akty.

a) K výtce vycházející z výkladu čl. 7 odst. 1 provádčcího nařizení 2019/661 v souladu s nařizením č. 517/2014

- 134 Zprvč je třeba uvést, Ťe Tribunál rozhodl, Ťe i když podle ustálené judikatury musí být provádčcí nařizení vykládáno, je-li to možné, v souladu s ustanoveními základního nařizení, tato judikatura se nepouŤije, pokud jde o ustanovení provádčcího nařizení, jehoŤ smysl je jasný a jednoznačný, a nevyŤaduje tedy Ťádný výklad. V opačném případě by zásada výkladu v souladu s předpisy sekundárního unijního práva slouŤila jako základ pro výklad tohoto ustanovení *contra legem*, což nelze připustit (viz rozsudek ze dne 15. září 2021, Daimler v. Komise, T-359/19, EU:T:2021:568, bod 92 a citovaná judikatura).
- 135 Nařizení 2019/661, které je podle svého názvu provádčcím nařizením, je dle bodů svého odůvodnění zaloŤeno na nařizení č. 517/2014, a zejména na jeho čl. 17 odst. 2. Z toho plyne, Ťe uvedené nařizení 2019/661 je provádčcím nařizením k nařizení č. 517/2014. VýŤe citovaná judikatura se tudíž pouŤije v rámci vztahů mezi těmito dvěma nařizeními.
- 136 Zadruhé na základě čl. 16 odst. 1 nařizení č. 517/2014 mají výrobci a dovozci, kteří oznámili, Ťe uvedli HFC na trh v období let 2009 až 2012 (dále jen „zavedené podniky“), přidělenou referenční hodnotu stanovenou provádčcím rozhodnutím, které mělo být přijato do 31. října 2014.
- 137 Podle čl. 16 odst. 2 nařizení č. 517/2014 mohou výrobci a dovozci, kteří neoznámili uvedení HFC na trh v období let 2009 až 2012 (dále jen „noví účastníci na trhu“), formou prohlášení oznámit svůj záměr uvádět HFC na trh v následujícím roce.
- 138 Z článku 16 odst. 3 nařizení č. 517/2014 vyplývá, Ťe Komise měla do 31. října 2017 a poté jednou za tři roky přepočítávat referenční hodnoty pro výrobce a dovozce uvedené v odstavcích 1 a 2 daného článku, kteří oznámili, Ťe uváděli HFC na trh po 1. lednu 2015. Počínaje rokem 2017 tak byla referenční hodnota stanovována pro zavedené podniky i pro nové účastníky na trhu, kteří během dotčeného období uváděli HFC na trh (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. června 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji v. Komise, T-126/19, EU:T:2021:360, bod 62).
- 139 A kromě toho, podle čl. 7 odst. 1 provádčcího nařizení 2019/661 se na výrobce a dovozce, kteří spadají pod čl. 16 odst. 2 nařizení č. 517/2014, jakoŤ i na ty, kteří spadají pod čl. 16 odst. 3 nařizení, jeŤ mají stejného skutečného majitele, vztahují určitá pravidla. Prvně uvedení jsou totiž považováni za jediného deklaranta a druzí za jediného výrobce či dovozce.
- 140 V projednávaném případě je nesporné, Ťe žalobkyně oznámily, Ťe po 1. lednu 2015 uváděly HFC na trh, a vztahuje se tak na ně přepočítání referenční hodnoty stanovené v čl. 16 odst. 3 nařizení č. 517/2014. Tvrđí, Ťe čl. 7 odst. 1 provádčcího nařizení 2019/661, vykládáný v souladu s nařizením č. 517/2014, neměl být vůči nim uplatněn, neboť jsou zavedenými podniky a uvedené ustanovení má být pouŤito pouze na nové účastníky na trhu.

- 141 Jak přitom uvádí Komise, ze znění čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 jasně a jednoznačně vyplývá, že se toto ustanovení použije na nové účastníky na trhu, kteří učinili prohlášení podle čl. 16 odst. 2 nařízení č. 517/2014, i na všechny výrobce a dovozce, kteří podléhají přepočítání referenční hodnoty stanovenému v čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014, a že pokud jde o poslední uvedené, není pro zavedené podniky stanovena žádná výjimka.
- 142 Výklad v souladu s nařízením č. 517/2014 obhajovaný žalobkyněmi by proto byl základem pro výklad čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 *contra legem*, což nelze připustit.
- 143 Argument žalobkyň vycházející z výkladu čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 v souladu s nařízením č. 517/2014 tudíž musí být odmítnut.
- 144 Je tedy třeba zkoumat námitky protiprávnosti prováděcího nařízení 2019/661 vznesené v obou žalobách.

b) K námitkám protiprávnosti

- 145 Úvodem je třeba podotknout, že na jednání žalobkyně tvrdily, že námitky protiprávnosti vznesené v obou žalobách vycházejí z porušení čl. 16 odst. 5 a čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014, článku 291 SFEU, jakož i zásady proporcionality.
- 146 Komise tvrdí, že žalobkyně se ve svých písemnostech na podporu svých námitek protiprávnosti zásady proporcionality nedovolávaly.
- 147 Nejprve je třeba zkoumat argumenty žalobkyň vycházející z porušení čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014 a článku 291 SFEU, jejichž existenci v písemnostech žalobkyň Komise nezpochybňuje.
- 148 Žalobkyně tvrdí, že zatímco prováděcí pravomoc Komise je podle článku 17 nařízení č. 517/2014 omezena na fungování rejstříku HFC, čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 změnil v rozporu s článkem 291 SFEU samotné fungování mechanismu kvót HFC zavedeného nařízením č. 517/2014.
- 149 Tvrdí, že čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 je protiprávní, neboť mění pravidla „rozdělování“ kvót HFC, tedy nárok podniků na vlastní přidělené kvóty.
- 150 A dále že účinkem čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 je zakázat podnikům, které nejsou považovány za jediného výrobce nebo dovozce, kvóty HFC převádět.
- 151 Podle Komise pravidlo zavedené článkem 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 mechanismus přidělování kvót HFC nezměnilo. Přináší s sebou pouze to, že u podniků, které mají stejného skutečného majitele, má být určen subjekt považovaný za jediného výrobce nebo dovozce, jemuž jsou přiděleny jediná referenční hodnota a odpovídající kvóty HFC, přičemž tato jediná referenční hodnota je vždy určována v závislosti na množství HFC uvedených předtím na trh. Uvedené pravidlo tak umožňuje zabránit obcházení systému kvót, které spočívá v tom, že skutečný majitel zapíše do rejstříku několik podniků, aby získal kvóty HFC navíc, a zaručit rovné zacházení s podnikateli na trhu.

- 152 Kromě toho z bodu 19 odůvodnění nařízení č. 517/2014 vyplývá, že k převodu kvót HFC nemá docházet za účelem dosažení zisku, ale tento slouží k zachování pružnosti trhu, takže ztráta možnosti podniku, který je ve spojení s jediným výrobcem či dovozcem, převádět kvóty je v souladu s cílem sledovaným unijním normotvůrcem.
- 153 Žalobkyně tedy nedoložily, jak by prováděcí nařízení 2019/661 porušovalo čl. 291 odst. 2 SFEU. Mimo to, z bodu 18 odůvodnění a čl. 17 odst. 1 nařízení č. 517/2014 vyplývá, že rejstřík HFC musí sloužit k účinnému provádění mechanismu kvót HFC, a z jeho čl. 17 odst. 2, že úkolem Komise je zajištění bezproblémového fungování rejstříku.
- 154 Článek 291 odst. 2 SFEU stanoví, že jsou-li pro provedení právně závazných unijních aktů nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech a v případech uvedených v člancích 24 a 26 SEU Radě. Podle čl. 291 odst. 4 SFEU je součástí názvu prováděcích aktů slovo „prováděcí“.
- 155 Z prováděcího nařízení 2019/661 vyplývá, že toto je založeno na čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014, podle kterého Komise může bezproblémové fungování rejstříku HFC v nezbytném rozsahu zajistit prostřednictvím prováděcích aktů. Toto ustanovení tedy provádí čl. 291 odst. 2 SFEU. Prováděcí pravomoc svěřená Komisi je tak vymezena čl. 291 odst. 2 SFEU a současně čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014.
- 156 Pokud je Komisi svěřena prováděcí pravomoc na základě čl. 291 odst. 2 SFEU, má tato upřesnit obsah legislativního aktu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2014, Parlament v. Komise, C-65/13, EU:C:2014:2289, bod 43).
- 157 Komise upřesňuje legislativní akt, pokud ustanovení prováděcího aktu, který přijímá, respektují základní obecné cíle sledované legislativním aktem a jsou nezbytná nebo užitečná k provedení tohoto aktu, aniž jej doplňují či mění, a to ani v jiných než podstatných prvcích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2014, Parlament v. Komise, C-65/13, EU:C:2014:2289, body 45 a 46).
- 158 Kromě toho, podle čl. 17 odst. 1 nařízení č. 517/2014 měla Komise rejstřík HFC zřídit a zajistit jeho provoz do 1. ledna 2015.
- 159 Podle bodu 18 odůvodnění nařízení č. 517/2014 měla Komise zajistit, aby byl zaveden rejstřík HFC za účelem správy kvót, pro uvádění HFC na trh a podávání zpráv, včetně oznamování zařízení uvedeného na trh.
- 160 Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že prováděcí pravomoc Komise stanovená v čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014 je omezena na bezproblémové fungování rejstříku HFC, který je nástrojem správy kvót, uvádění HFC na trh a podávání zpráv, včetně oznamování zařízení uvedeného na trh.
- 161 V projednávané věci je tedy třeba zkoumat, zda, jak tvrdí žalobkyně, čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 s přihlédnutím k mezím stanoveným pro jakoukoliv prováděcí pravomoc v čl. 291 odst. 2 SFEU překračuje rámec pravomoci stanovené v čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014. Konkrétně je třeba zkoumat, zda, jak tvrdí žalobkyně, Komise doplnila nebo změnila nařízení č. 517/2014, pokud jde o nárok podniků na přidělení kvót HFC a dále o právo podniků tyto kvóty převádět.

1) K otázce, zda čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 doplnil nebo změnil nařízení č. 517/2014, pokud jde o nárok podniků na přidělení kvót HFC

- 162 Žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 je protiprávní, neboť připravuje některé podniky o vlastní kvóty HFC, jež měly k dispozici před vstupem tohoto ustanovení v platnost.
- 163 Je pravda, že čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 měl v projednávaném případě přímé dopady na rámec přepočítání referenčních hodnot (viz body 80 až 86 výše).
- 164 Z přílohy VI bodu 1 nařízení č. 517/2014, kterým se stanoví mechanismus přidělování, nicméně vyplývá, že určení referenční hodnoty pro podnik vede k přidělení kvót HFC pro něj.
- 165 Pro určení, zda byla pravidla stanovená nařízením č. 517/2014 ohledně nároku podniků na referenční hodnotu, a tudíž kvóty HFC, změněna nebo doplněna čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661, je tedy třeba zkoumat tato pravidla.
- 166 Podle čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014 měla Komise do 31. října 2017 a poté jednou za tři roky přepočítat referenční hodnoty pro výrobce a dovozce uvedené v odstavcích 1 a 2 daného článku na základě ročního průměru množství HFC zákonně uvedených na trh od 1. ledna 2015 a oznámených podle článku 19 pro roky, pro něž jsou k dispozici.
- 167 Nařízení č. 517/2014 neuvádí definici pojmu „výrobci a dovozci“ ve smyslu výše uvedeného ustanovení.
- 168 Před posouzením dosahu čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 je tedy třeba upřesnit pojem „výrobci a dovozci“ ve smyslu čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014.

i) K pojmu „výrobci a dovozci“ ve smyslu čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014

- 169 Upřesnění pojmu „výrobci a dovozci“ použitého v čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014 vyžaduje, že bylo pro výklad tohoto ustanovení unijního práva vzato v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (viz rozsudek ze dne 7. května 2019, Německo v. Komise, T-239/17, EU:T:2019:289, bod 40 a citovaná judikatura).
- 170 Na jednání Komise tvrdila, že tento pojem musí být vykládán ve světle pojmu „podnik“ uvedeného v čl. 2 bodu 30 nařízení.
- 171 Z článku 2 bodu 30 písm. a) až c) nařízení č. 517/2014 v rozsahu relevantním pro projednávanou věc vyplývá taková definice pojmu „podnik“, podle které se jedná o každou fyzickou nebo právnickou osobu, jež mj. vyrábí, dováží nebo uvádí na trh fluorované skleníkové plyny, přičemž HFC na základě bodu 2 uvedeného článku tvoří takový plyn.
- 172 Podle Komisí zastávaného výkladu se tedy odkaz na „výrobce a dovozce“ v čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014 vztahuje na každý podnik ve smyslu čl. 2 bodu 30 uvedeného nařízení, tedy mj. na každou fyzickou nebo právnickou osobu, která vyrábí, dováží nebo uvádí na trh HFC.
- 173 Zaprvé na podporu tvrzení Komise je třeba uvést, že unijní normotvůrce použil pojmy „podnik“ a „výrobce nebo dovozce“ jako rovnocenné.

- 174 Nejprve čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014 stanoví, že přepočítávání referenčních hodnot se týká výrobců a dovozců uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.
- 175 Článek 16 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 517/2014 odkazuje na pojem „výrobce nebo dovozce“. Tento článek však ve svém třetím pododstavci stanoví, že před předložením prohlášení podle svých odstavců 2 a 4 se „podniky“ zaregistrují v rejstříku HFC. Výrobci nebo dovozci uvedení v prvním pododstavci jsou tak podle třetího pododstavce podniky.
- 176 Dále, bod 16 odůvodnění nařízení č. 517/2014 uvádí, že pravidelným přepočítáváním referenčních hodnot a kvót by Komise měla zajistit, aby podniky mohly pokračovat ve své činnosti na základě průměrných objemů, které uvedly na trh v uplynulých letech.
- 177 A konečně, výraz „každý podnik“ je v čl. 19 odst. 6 nařízení uveden za účelem uložení zvláštních povinností „každému výrobcí[a] dovozci“ uvedenému v odstavci 1 téhož ustanovení, který oznámí, že během předchozího kalendářního roku uvedl na trh nejméně 10 000 tun ekvivalentu CO₂ HFC.
- 178 Zadruhé z ustanovení čl. 16 odst. 1 a 3 nařízení č. 517/2014 ve vzájemném spojení rovněž vyplývá, že výrobci a dovozci uvedení v odstavci 3 daného článku jsou jednotlivě posuzované fyzické nebo právnické osoby.
- 179 Článek 16 odst. 1 nařízení, na který odkazuje odstavec 3 uvedeného článku, totiž uvádí, že Komise stanoví pro každého výrobce nebo dovozce, jenž oznámí údaje podle článku 6 nařízení č. 842/2006, referenční hodnotu na základě prohlášení o množství HFC uvedených na trh v letech 2009 až 2012.
- 180 Článek 6 nařízení č. 842/2006 ve svém odst. 1 písm. a) a b) stanovoval, že do 31. března 2008 a každý rok poté každý výrobce, dovozce a vývozce fluorovaných skleníkových plynů předá Komisi a dotčenému členskému státu určité údaje. Tato povinnost se týká mj. „každého výrobce vyrábějícího více než jednu tunu fluorovaných skleníkových plynů ročně“ a „každého dovozce dovážejícího více než jednu tunu fluorovaných skleníkových plynů ročně“.
- 181 Ačkoli nařízení č. 842/2006 pojmy „výrobce“ nebo „dovozce“ nedefinovalo, z doslovného výkladu jeho ustanovení, zejména z odkazu na „každého výrobce“ nebo „každého dovozce“, vyplývá, že se jimi myslely všechny fyzické nebo právnické osoby vyrábějící nebo dovážející více než jednu tunu fluorovaných skleníkových plynů ročně.
- 182 Je třeba ostatně uvést, že bod 15 odůvodnění nařízení č. 517/2014, který se týká množstevních omezení uplatňovaných na hospodářské subjekty, jež uvedly HFC na trh v průběhu referenčního období let 2009 až 2012, zmiňuje výpočet referenčních hodnot a přidělování kvót „jednotlivým výrobcům a dovozcům“.
- 183 Zatřetí výklad, podle kterého jsou výrobci a dovozci uvedení v čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014 jednotlivými fyzickými nebo právnickými osobami, je podepřen odkazy na „jednotlivé výrobce a dovozce“ uvedenými v bodě 14 odůvodnění a čl. 16 odst. 1 a 5 nařízení č. 517/2014.

184 S ohledem na výše uvedené musí být čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014 vykládán v tom smyslu, že každý podnik, chápaný jako jednotlivá fyzická nebo právnická osoba, který po 1. lednu 2015 legálně uvedl HFC na trh a učinil prohlášení podle článku 19 nařízení č. 517/2014, má v souvislosti s přepočítáváním referenční hodnoty probíhajícím každé tři roky nárok na referenční hodnotu.

ii) K dosahu čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661

185 Podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 se za účelem přepočítávání referenčních hodnot podle čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014 všechny podniky se stejným skutečným majitelem považují za jediného dovozce či výrobce a tímto jediným dovozcem či výrobcem je podnik, který byl registrován jako první, nebo případně jiný registrovaný podnik označený skutečným majitelem.

186 Zaprvé z bodu 5 odůvodnění prováděcího nařízení 2019/661 vyplývá, že předmětem ustanovení článku 7 nařízení je zamezit jakémukoliv obcházení nebo zneužívání požadavků na přidělování kvót. Zejména v případě, kdy skutečný majitel zaregistruje několik podniků s cílem získat větší příděl kvót, než je podíl jednoho podniku na maximálním množství HFC, které může být v Unii uvedeno na trh, by takové podniky registrované pod stejným skutečným majitelem měly být považovány za jeden.

187 Jak Komise upřesnila na jednání, prováděcí nařízení 2019/661 tak zavádí nové pravidlo, které jí umožňuje zacházet s různými právními osobami, jež mají stejného skutečného majitele, jako s jediným subjektem, tak aby se zabránilo tomu, že skutečný majitel podniku již zapsaného do rejstříku HFC založí právnické osoby s jediným cílem, a to aby tyto osoby formou prohlášení oznámily podle čl. 16 odst. 2 nařízení č. 517/2014 svůj záměr uvádět HFC na trh v následujícím roce, získaly tak kvóty na HFC a v konečném důsledku prostřednictvím čl. 16 odst. 3 uvedeného nařízení referenční hodnotu plynoucí z množství HFC, které by legálně uvedly na trh.

188 Pojem „podnik“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 je tedy třeba vykládat tak, že se obdobně jako pojem „podnik“ ve smyslu nařízení č. 517/2014 vztahuje na jednotlivou fyzickou nebo právnickou osobu.

189 Zadruhé je třeba podotknout, že přijetím čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 Komise doplnila podmínky pro určení nároku podniků, které mají stejného skutečného majitele, na získání referenčních hodnot, jež nejsou stanoveny v čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014.

190 Podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 mají určité podniky jakožto jediní výrobci nebo dovozci nárok na jedinou referenční hodnotu stanovenou na základě svých vlastních prohlášení učiněných podle článku 19 nařízení č. 517/2014, jakož i stejných prohlášení učiněných jinými podniky se stejným skutečným majitelem.

191 A naopak, jiné podniky, třebaže uvedly HFC na trh a učinily prohlášení podle článku 19, nemají na vlastní referenční hodnotu nárok, jelikož ta je přiznána jinému podniku se stejným skutečným majitelem, který splňuje podmínky pro to, aby mohl být považován za jediného výrobce nebo dovozce.

- 192 Výše uvedené podmínky tak vedou ke změně režimu zavedeného čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014, jelikož podle něj každý podnik, který počínaje 1. lednem 2015 legálně uvedl HFC na trh a učinil prohlášení podle článku 19 nařízení č. 517/2014, má v souvislosti s přepočítáváním referenční hodnoty probíhajícím každé tři roky nárok na referenční hodnotu, aniž by přitom byla zohledněna totožnost jeho skutečného majitele.
- 193 Zatřetí žalobkyně správně tvrdí, že čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 mění rovněž režim přidělování kvót HFC zavedený nařízením č. 517/2014.
- 194 Podle přílohy VI bodu 1 nařízení č. 517/2014 se jedinému výrobcí nebo dovozci ve smyslu čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 přidělí na základě jeho jediné referenční hodnoty nejen kvóty HFC odpovídající množství HFC, které uvedl na trh od 1. ledna 2015, ale rovněž kvóty odpovídající množství HFC uvedeným od 1. ledna 2015 na trh podniky se stejným skutečným majitelem. Při neexistenci čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 by přitom tentýž podnik nebyl označen za jediného výrobce nebo dovozce, a získal by tedy pouze kvóty odpovídající referenční hodnotě určené pouze na základě množství HFC, která uvedl na trh počínaje 1. lednem 2015.
- 195 Naproti tomu podniky, jež mají stejného skutečného majitele jako jediný výrobce nebo dovozce, ztrácejí nárok na vlastní referenční hodnotu, a tudíž nárok na přidělení vlastních kvót HFC na základě takové hodnoty, zatímco při neexistenci uvedeného čl. 7 odst. 1 by nárok na tyto kvóty měly.
- 196 Z výše uvedeného plyne, že čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 změnil práva, která dotyčným podnikům plynula z nařízení č. 517/2014, pokud jde o přiznání referenční hodnoty a možnost získat vlastní kvóty HFC.
- 2) K otázce, zda čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 doplnil nebo změnil nařízení č. 517/2014, pokud jde o právo podniků převádět kvóty HFC*
- 197 Podle čl. 18 odst. 1 nařízení č. 517/2014 každý výrobce nebo dovozce, pro něž byla stanovena referenční hodnota podle čl. 16 odst. 1 nebo 3 nařízení a kterému byla přidělena kvóta podle jeho čl. 16 odst. 5, smí kvóty HFC převádět.
- 198 Z toho plyne, že nárok na převod kvóty HFC je vyhrazen podnikům, kterým byla přidělena kvóta na základě referenční hodnoty.
- 199 Z bodů 189 až 192 výše přitom vyplývá, že podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 podniky, jež mají stejného skutečného majitele jako jediný výrobce nebo dovozce, ztratily nárok na vlastní referenční hodnotu, který před vstupem tohoto ustanovení v platnost měly na základě samotného čl. 16 odst. 3 nařízení č. 517/2014.
- 200 Tytéž podniky proto, třebaže na ně mohou být kvóty HFC převáděny, od vstupu prováděcího nařízení 2019/661 v platnost nespĺňují podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1 nařízení č. 517/2014 k tomu, aby samy mohly takový převod uskutečnit.
- 201 Jelikož je prokázáno, že existuje trh, na kterém kvóty HFC obchodují (viz bod 100 výše), výše uvedené podniky tak ztratily právo kvóty HFC na něm prodat.

- 202 Je třeba dodat, že tato ztráta práva na převod kvót HFC se týká podniků, které stejně jako španělská společnost uvádějí HFC na trh po vstupu nařízení č. 517/2014 v platnost, třebaže ze zprávy Komise ze dne 13. července 2017 posuzující způsob přidělování kvót v souladu s nařízením (EU) č. 517/2014 [COM(2017) 377 (final)] vyplývá, že omezení práva na převod kvót HFC bylo stanoveno tak, aby podniky, které se neúčastní obchodu s HFC, nepodávaly žádost o bezplatné kvóty pouze za účelem jejich prodeje.
- 203 Žalobkyně tudíž právem tvrdí, že čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 změnil nařízení č. 517/2014, pokud jde o právo podniků převádět kvóty HFC.

3) Závěry

- 204 Z výše uvedeného vyplývá, že přijetím čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 Komise změnila práva, která dotčeným podnikům plynula z nařízení č. 517/2014, pokud jde o přiznání referenční hodnoty, možnost získat vlastní kvóty HFC, jakož i možnost je převádět.
- 205 Žalobkyně tudíž právem tvrdí, že Komise překročila prováděcí pravomoc, která jí byla svěřena čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014.
- 206 Podle tohoto ustanovení je totiž uvedená pravomoc omezena na bezproblémové fungování rejstříku HFC, který je nástrojem správy kvót, uvádění HFC na trh a podávání zpráv, včetně oznamování zařízení uvedeného na trh (viz bod 160 výše). Pravidlo stanovené v čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 se přitom netýká správy kvót, uvádění HFC na trh nebo určitých zpráv majících zajistit bezproblémové fungování rejstříku HFC. Toto ustanovení v rozsahu, v němž se bezprostředně dotýká nároku dotčených podniků na referenční hodnotu, přidělení kvót HFC a jejich převodu, reformuje samotné fungování systému kvót HFC.
- 207 Mimo to, jak uvádějí žalobkyně, Komise se tím, že v čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 změnila samotné fungování systému kvót HFC, neomezila na upřesnění ustanovení nařízení č. 517/2014 za účelem zajištění jednotných podmínek jeho provádění, ale změnila toto nařízení v rozporu s omezeními veškeré prováděcí pravomoci podle čl. 291 odst. 2 SFEU.
- 208 Komisi uváděná okolnost, že čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 nemá v projednávaném případě vliv na celkové množství kvót HFC přidělené všem podnikům, které mají stejného skutečného majitele, nic nemění na výše uvedených konstatováních, že Komise změnila nároky dotčených podniků, co se týče přiznání referenční hodnoty, možnost získat vlastní kvóty HFC, jakož i možnost je převádět.
- 209 Pokud jde o argument Komise, podle kterého je cílem čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 zaručit rovné zacházení s podniky nebo zabránění tomu, aby podniky nepřekročily kvótu HFC, která jim byla přidělena, ten nemůže v žádném případě odůvodnit odchylku od pravidel stanovených čl. 17 odst. 2 nařízení č. 517/2014 a článkem 291 SFEU, co se týče rozsahu prováděcí pravomoci jejího držitele.
- 210 S ohledem na vše výše uvedené je třeba konstatovat, že Komise neměla pravomoc čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 přijmout.
- 211 Článek 7 odst. 1 prováděcího nařízení 2019/661 je tedy protiprávním ustanovením, které nelze v projednávaném případě použít.

- 212 Proto, a aniž bylo třeba zkoumat ostatní výtky uplatněné na podporu námitek protiprávnosti a další žalobní důvody vznesené žalobkyněmi, musí být rozhodnutí obsažená v napadených aktech, přijatá na základě výše uvedeného protiprávního ustanovení, zrušena.
- 213 Ze stejných důvodů musí být v rozsahu, v němž je určen žalobkyním, a představuje tak akt potvrzující napadené akty, zneplatněn e-mail ze dne 20. listopadu 2019 (viz bod 127 výše).

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Věci T-825/16 a T-826/19 se pro účely tohoto rozsudku spojují.**
- 2) **Rozhodnutí obsažená ve druhém dopise Evropské komise ze dne 27. září 2019, v jejím dopise ze dne 30. září 2019, jakož i v jejím e-mailu ze dne 20. listopadu 2019 v rozsahu, v němž je určen společností Tazzetti SpA a Tazzetti SA, se zrušují.**
- 3) **Ve zbývajících částech se žaloby zamítají.**
- 4) **Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Tazzetti SpA a Tazzetti SA.**

van der Woude

Kanninen

Póltorak

Porchia

Stancu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. března 2023.

Podpisy